advokatnævnet

DATO: 26.03.2026 **Sagsnr.2025-1801**

K E N D E L S E

Ved anklageskrift af 27. juni 2025 har Advokatrådet indklaget

[Indklagede]

for Advokatnævnet, jf. retsplejelovens § 143, stk. 2, for

Forhold 1

tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, jf. hvidvasklovens kapitel 3,

ved som advokat under tilsyn den 28. juni 2024 ikke at kunne dokumentere at have gennemført tilstrækkelige eller rettidige kundekendskabsprocedurer i fem sager omfattet af hvidvaskloven, der af Advokatrådets sekretariat blev udtaget til kontrol.

Forhold 2

tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, jf. forbrugeraftalelovens § 17 og markedsføringslovens § 6,

ved som advokat forud for Advokatrådets tilsyn den 28. juni 2024 ikke rettidigt at have fremsendt opdrags- og prisoplysninger til klienter i fire ud af fem forbrugersager, der af Advokatrådets sekretariat blev udtaget til kontrol.

Parternes påstande:

Advokatrådet:

Advokatrådet har nedlagt påstand om, at [indklagede] frakendes retten til at udøve

advokatvirksomhed indtil videre, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 8, og pålægges en skærpet bøde i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

Indklagede:

[Indklagede]s forsvarer, [advokat A], har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært at der alene pålægges en bøde.

Sagsfremstilling:

[Indklagede], der er født i 1974, fik advokatbeskikkelse den 14. marts 2013, og han er eneejer af enkeltmandsvirksomheden [advokatfirma A].

Den 28. juni 2024 gennemførte Advokatrådets sekretariat et tilsyn med [indklagede] og hans virksomhed, [advokatfirma A]. Forud for tilsynet modtog Advokatrådets sekretariat bl.a. hvidvaskretningslinjer, sagslister, oversigt over klientbankkonti og klientkontoudskrifter.

Forhold 1

Af tilsynsrapport af 12. juli 2024 fremgår, at tilsynet havde gennemgået fem kontrolsager omfattet af hvidvaskloven, og at tilsynet havde vurderet, at der var mangler i samtlige sager i relation til gennemførelsen af kundekendskabsprocedure efter hvidvasklovens kapitel 3.

De fem sager omfattede følgende.

Sagsnr. *1407-24*, hvori aftalen om bistand blev indgået den 12. juni 2024, og det ikke var dokumenteret, at der var foretaget en risikovurdering af klientforbindelsen eller af den konkrete sag. [Indklagede] forklarede under tilsynet, at han har et samarbejde med en række revisionsvirksomheder, hvor revisoren fremsender sager direkte til ham på vegne af en bagvedliggende klient. Opdraget i den konkrete sag var at attestere for, at selskabskapitalen var til stede ved en selskabsstiftelse. Tilsynet fastslog på den baggrund, at der var tale om et fuldmagtsforhold i henhold til hvidvasklovens § 11, stk. 2, hvor revisoren er fuldmagtshaver for den bagvedliggende klient. Det fremgår videre, at [indklagede] fremlagde dokumentation for indhentelse af ID-oplysninger på den bagvedliggende klient, og at oplysningerne var indhentet den 12. juni 2024. [Indklagede] havde ikke

dokumenteret indhentelse af en fuldmagt fra revisoren eller dokumentation for, at revisoren var blevet identificeret i henhold til hvidvasklovens § 11, stk. 2. Videre var det ikke dokumenteret, at der var foretaget kontrol af, om klienten var en politisk eksponeret person, eller ud fra en risikovurdering om klienten var nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person (herefter "PEP-kontrol"). [Indklagede] havde derudover forklaret, at han havde undersøgt forholdet, men at dette ikke var dokumenterbart, og at han ikke kunne redegøre for, hvor og hvordan han havde undersøgt forholdet.

Sagsnr. *1400-24*, hvori aftalen om bistand var indgået den 29. maj 2024, og det ikke var dokumenteret, at der var foretaget en risikovurdering af klientforbindelsen eller af den konkrete sag. Opdraget var at bistå i en kapitalforhøjelse, og denne sag var ligeledes fremsendt fra en revisor på vegne af en bagvedliggende klient. [Indklagede] havde fremlagt dokumentation for indhentelse af ID-oplysninger på den bagvedliggende klient, hvilke oplysninger var indhentet den 29. maj 2024. Det var ikke dokumenteret, at der var indhentet en fuldmagt fra revisoren, eller dokumenteret, at revisoren var blevet identificeret i henhold til hvidvasklovens § 11, stk. 2. Derudover var der ikke fremlagt dokumentation for selvstændig gennemførelse af PEP-kontrol. [Indklagede] havde imidlertid fået fremsendt en Creditro-rapport fra revisoren, hvor forholdet var blevet undersøgt.

Sagsnr. *1332-24*, hvori aftalen om bistand blev indgået den 4. marts 2024, og det ikke var dokumenteret, at der var foretaget risikovurdering af klientforbindelsen eller af den konkrete sag. Opdraget var at bistå i en kapitalforhøjelse, og denne sag var ligeledes fremsendt fra en revisor på vegne af en bagvedliggende klient. [Indklagede] havde fremlagt dokumentation for indhentelse af ID-oplysninger på den bagvedliggende klient, hvilke oplysninger var indhentet den 4. marts 2024. Der var ikke fremlagt dokumentation for, at der var indhentet fuldmagt fra revisoren, eller dokumentation for, at revisoren var blevet identificeret i henhold til hvidvasklovens § 11, stk. 2. Derudover var det ikke dokumenteret, at der var foretaget PEP-kontrol.

Sagsnr. *1323-24*, hvori aftalen om bistand blev indgået den 21. februar 2024, og det ikke var dokumenteret, at der var foretaget risikovurdering af klientforbindelsen eller af den konkrete sag. Opdraget var at bistå i en kapitalforhøjelse, og denne sag var ligeledes fremsendt fra en revisor på vegne af en bagvedliggende klient. [Indklagede] havde fremlagt dokumentation for indhentelse af ID-oplysninger på

den bagvedliggende klient, hvilke oplysninger var indhentet den 21. februar 2024. Der var ikke fremlagt dokumentation for, at der var indhentet fuldmagt fra revisoren, eller dokumentation for, at revisoren var blevet identificeret i henhold til hvidvasklovens § 11, stk. 2. Derudover var det ikke dokumenteret, at der var foretaget PEP-kontrol.

Sagsnr. *1297-24*, hvori aftalen om bistand blev indgået den 30. januar 2024, og det ikke var dokumenteret, at der var foretaget risikovurdering af klientforbindelsen eller af den konkrete sag. Opdraget var at bistå i en kapitalforhøjelse, og denne sag var ligeledes fremsendt fra en revisor på vegne af en bagvedliggende klient. [Indklagede] havde fremlagt dokumentation for indhentelse af id-oplysninger på den bagvedliggende klient, hvilke oplysninger var indhentet den 30. januar 2024. Der var ikke fremlagt dokumentation for, at der var indhentet fuldmagt fra revisoren, eller dokumentation for, at revisoren var blevet identificeret i henhold til hvidvasklovens § 11, stk. 2. Derudover var det ikke dokumenteret, at der var foretaget PEP-kontrol.

Det blev under tilsynet endvidere vurderet, at de af [indklagede] udarbejdede hvidvaskeretningslinjer for [advokatfirma A] ikke var tilstrækkelige, herunder risikovurdering, politikker og forretningsgange. [Indklagede] blev på den baggrund meddelt en frist til at udarbejde tilstrækkelige hvidvaskretningslinjer, og Advokatrådet har oplyst, at [indklagede] imødekom dette inden for den fastsatte frist.

Forhold 2

Af tilsynsrapporten af 12. juli 2024 fremgår videre, at tilsynet havde gennemgået fem forbrugersager omfattet af pligterne om at fremsende opdrags- og prisoplysninger, og at tilsynet havde konstateret mangler i fire ud de fem sager.

De fire sager, der alle vedrørte bistand med køb af fast ejendom, omfattede følgende.

Sagsnr. *1414-24*, hvori aftalen om bistand blev indgået den 16. april 2024, og opdrags- og prisoplysning blev sendt til klienten den 19. juni 2024. [Indklagede] forklarede under tilsynet, at den dokumenterbare dato på opdrags-og prisoplysningsbrevet var forkert, og at der måtte være en fejl i dokumentet. Han forklarede desuden, at han havde udleveret opdrags-og prisoplysninger fysisk til

klienten på et møde, hvilket var sket før den 19. juni 2024, men at han ikke kunne fremvise en anden dokumenterbar dato for, hvornår dokumentet var oprettet eller fremsendt til klienten.

Sagsnr. *1391-24*, hvori aftalen om bistand blev indgået den 13. maj 2024, og opdrags- og prisoplysning blev sendt til klienten den 29. maj 2024.

Sagsnr. *1375-24*. hvori aftalen om bistand blev indgået den 10. marts 2024, og opdrags- og prisoplysning blev sendt til klienten den 22. marts 2024.

Sagsnr. *1301-24*, hvori aftalen om bistand blev indgået den 20. november 2023, og opdrags- og prisoplysning blev sendt til klienten den 28. november 2023.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 14 medlemmer.

Ved sagens behandling mødte anklageren, [X], [indklagede] og forsvareren, [advokat A].

[Indklagede] forklarede bl.a. i relation til gennemførelsen af kundekendskabsprocedure, at han har et fast samarbejde med fire revisorer, som han har kendt siden omtrent 2018, og som han bistår i forbindelse med selskabsstiftelser. Revisorerne udarbejder materialet og varetager selve selskabsstiftelsen, mens [indklagede]s opgave er at indestå for, at kapitalen er til stede. Det blev samtidig forklaret, at [indklagede] har ID-oplysninger på indehaverne i revisionsselskaberne, hvilket kunne være blevet forevist tilsynet, men ikke på de enkelte ansatte.

I relation til spørgsmålet om opdrags- og prisoplysninger forklarede [indklagede] bl.a., at han ikke har ansatte, og at han derfor er i direkte kontakt med klienterne, som han oplyser om bl.a. prisen. Ordrebekræftelse er dog typisk først blevet sendt nogle dage senere, men denne procedure er nu ændret, således at den skriftlige bekræftelse sendes samme dag, som kontakten med klienten etableres.

[Indklagede] forklarede herudover bl.a. om den tidligere afgørelse, hvorved han blev betinget frakendt i en periode på 2 år, at forholdene ligger tilbage til 2020, og at

han sidenhen har været under tilsyn af bl.a. Erhvervsstyrelsen. Der er derfor blev lavet en grundig gennemgang, og Erhvervsstyrelsen har ikke haft nogle bemærkninger. Samtidig forklarede [indklagede], at han ikke længere bistår i sager, hvor der skal indsættes større kapitalbeløb end 20.000 kr. på hans klientkonto.

Parternes anbringender og procedure:

Advokatrådet:

Forhold 1

Advokatrådet har til støtte for den nedlagte påstand bl.a. gjort gældende, at når en advokat påtager sig sager omfattet af hvidvaskloven, er advokaten forpligtet til at overholde hvidvasklovens krav.

Det følger af hvidvasklovens § 10, stk. 1, nr. 1, at advokater skal gennemføre kundekendskabsprocedurer, når de etablerer en forretningsforbindelse, hvilket efter Advokatrådets opfattelse må ligestilles med etableringen af et klientforhold. Kundekendskabsprocedurer skal som følge af de særlige forhold for advokater, hvor kun nogle sagstyper er omfattet af hvidvaskloven, gennemføres, når advokaten påtager sig sådanne sager for en klient. I den forbindelse skal advokaten fastlægge, om en klient er en politisk eksponeret person eller en nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person.

Advokaten har altid pligt til at fastlægge, om klienten er en politisk eksponeret person. Dette kan f.eks. undersøges ved opslag i Finanstilsynets liste over politisk eksponerede personer. Kontrollen af, om en klient er en nærtstående eller en nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, skal ske ud fra en risikovurdering af klientforholdet.

Endvidere følger det af hvidvasklovens § 30, at advokaten er forpligtet til at opbevare klientens identitetsoplysninger i fem år fra klientforholdets ophør. Det følger endvidere af hvidvasklovens § 11, stk. 2, at såfremt der er tale om et opdrag med et fuldmagtsforhold, skal advokaten indhente en fuldmagt fra fuldmagtshaveren, medmindre den pågældende fuldmagtshaver er advokat med beskikkelse her i landet eller i et EU-eller EØS-land. Derudover skal advokaten identificere fuldmagtshaverens identitet ved en pålidelig og uafhængig kilde,

hvorefter der skal gennemføres en kundekendskabsprocedure på den bagvedliggende klient.

Det følger desuden af hvidvasklovens § 11, stk. 3, at advokater skal gennemføre en risikovurdering af klienten og sagen, og at omfanget af og tidspunktet for kundekendskabsproceduren skal afhænge af resultatet af den gennemførte risikovurdering. I risikovurderingen af den enkelte sag, skal der inddrages oplysninger om forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed. Vurderingen skal som minimum inddrage de faktorer, som fremgår af hvidvasklovens bilag 1 og 2.

Risikovurdering skal udarbejdes for at fastlægge klientens forretnings- og risikoprofil, og denne skal anvendes til at gennemføre en kundekendskabsprocedure. Advokaten har således pligt til at udarbejde en risikovurdering af sagen og klienten for at kunne fastslå, i hvilket omfang og hvilke dokumenter, der skal indhentes, for at gennemføre kundekendskabsprocedure. Udarbejdelsen af en dokumenterbar risikovurdering er et ufravigeligt krav i loven, og uden en sådan risikovurdering kan det ikke anses for dokumenteret, at der er gennemført en tilstrækkelig kundekendskabsprocedure, idet det netop er risikovurdering af sagen og klienten, der afgør hvilke dokumenter advokaten skal indhente i forbindelse med sagen. Dette er en grundlæggende forudsætning for at kunne efterleve lovens krav om forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

Advokater er efter hvidvaskloven underlagt ovenstående forpligtelser med henblik på at begrænse og forebygge risikoen for hvidvask og terrorfinansiering.

[Indklagede] har i fem ud af fem sager ikke foretaget konkret og dokumenterbar risikovurdering af sagen og klienten, ligesom han i samtlige sager ikke har forholdt sig til, at der forelå et fuldmagtsforhold, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 2. I medfør heraf påhviler det advokaten både at kunne dokumentere over for tilsynet, at der er indhentet fuldmagt fra de revisorer, som advokaten samarbejder med, og at identificere fuldmagtshaverens identitet ved hjælp af en pålidelig og uafhængig kilde, eksempelvis ved at indhente og opbevare ID-oplysninger på de pågældende revisorer. Manglende opfyldelse af disse forpligtelser udgør en væsentlig tilsidesættelse af de krav, der følger af hvidvasklovgivningen og er en væsentlig mangel i forhold til kundekendskabsproceduren, da advokaten slet ikke har udført

denne del af kundekendskabsproceduren.

Det er samlet set Advokatrådets vurdering, at [indklagede] på grov vis har overtrådt sine forpligtelser efter hvidvaskloven i alle fem sager ved ikke at lave dokumenterbare risikovurderinger af sine klienter og sager omfattet af hvidvaskloven og ikke at gennemføre kundekendskabsproceduren tilstrækkeligt, herunder ved heller ikke at undersøge om klienterne var politisk eksponerede personer.

Forhold 2

Advokatrådet har endvidere gjort gældende, at det følger af de advokatetiske regler artikel 30, at advokater, i sager hvor klienten er forbruger, i forbindelse med indgåelsen af aftalen om bistand af egen drift og på en klar og entydig måde, skriftligt og direkte til klienten skal oplyse klienten om de vigtigste elementer i den påregnede bistand, om fastsættelsen af honoraret, jf. artikel 32, og om de med bistanden forbundne omkostninger. Opdrags- og prisoplysningerne skal gives i forbindelse med indgåelsen af aftalen om bistand, så klienten har mulighed for at sige fra, før advokaten har udført arbejdet.

Advokatrådet bemærker, at opdrags- og prisoplysningerne i fire ud af de fem udtagne sager - omhandlende fast ejendom - var blevet sendt for sent. Der henvises herved bl.a. til Advokatnævnets kendelse af 26. april 2024, hvor Advokatnævnet anførte, at opdrags- og prisoplysninger i sager vedrørende fast ejendom skal være afgivet senest den anden hverdag efter modtagelsesdagen, forstået således, at oplysninger i en sag modtaget f.eks. en mandag skal afgives senest onsdag. Dette under hensyntagen til, at klienten skal have mulighed for at sige fra og forholde sig til "tilbuddet" på et oplyst grundlag, inden advokaten påbegynder sit arbejde.

Det forhold, at [indklagede] forud for påtagelsen af en sag om ejendomshandler har gennemført en telefonisk samtale med klienten, hvor han har oplyst en fast pris på 8.000 kr. inkl. moms efter no cure no pay-princippet, fritager ham efter Advokatrådets opfattelse ikke for forpligtelsen til at fremsende et skriftligt opdrag i overensstemmelse med de advokatetiske reglers artikel 30. Ifølge artikel 30 skal advokaten ikke blot oplyse klienten om honorarets størrelse, men også skriftligt redegøre for de væsentligste elementer i den bistand, der forventes ydet i sagen. Dette sikrer, at klienten har et klart og dokumenteret overblik over både pris og

indhold af advokatens bistand, hvilket er afgørende for gennemsigtighed og har tillige til formål at undgå misforståelser om opdragets omfang og karakter. En mundtlig oplysning om pris og vilkår kan således ikke træde i stedet for den skriftlige information, som reglerne foreskriver.

Derimod taler det forhold, at [indklagede] tilbyder en fastprisaftale baseret på no cure no pay-princippet, efter Advokatrådets opfattelse netop for, at advokaten bør være i stand til at fremsende prisoplysninger straks efter påtagelse af sagen. Honoraret afhænger således ikke af en konkret vurdering af det enkelte opdrags omfang eller kompleksitet, men er derimod fastsat på forhånd og gælder på tværs af advokatens ejendomshandler.

Sanktionen

[Indklagede] blev ved Advokatnævnets kendelse af 29. september 2023 betinget frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed med en prøvetid på to år som følge af drift på sin klientkonto. Han blev samtidig pålagt en bøde på 80.000 kr.

Sanktioner om betinget frakendelse af advokatbeskikkelsen blev indført i 2019, og det følger af bemærkningerne til lovforslaget, at såfremt en advokat indbringes for Advokatnævnet inden for prøvetiden, skal Advokatnævnet tage stilling til, om den betingede frakendelse skal fuldbyrdes. Det skal indgå i denne vurdering, hvorvidt det nye forhold er af en sådan karakter, at advokaten efter en samlet vurdering bør frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed. Derudover følger endvidere af lovforslaget;

> *"Det bemærkes i den forbindelse, at hvis en advokat har modtaget en betinget frakendelse og inden for prøvetiden er genstand for endnu en klagesag ved Advokatnævnet, og denne klagesag er af alvorlig karakter, må betingelsen om, at der er grund til at antage, at advokaten ikke for fremtiden vil udøve advokatvirksomhed på forsvarlig måde, som udgangspunkt være opfyldt."*

Advokatrådet bemærker, at der ikke ses i forarbejderne at være krav om, at der skal være tale om en ligeartet forseelse for at udløse en ubetinget frakendelse.

Det er Advokatrådets vurdering, at [indklagede] i prøvetiden for den betingede frakendelse har udvist grove mangler i opfyldelsen af sine hvidvaskforpligtelser, som indikerer en grundlæggende mangel på forståelse for - og efterlevelse af - de

advokatetiske og lovpligtige krav, som har været gældende siden 2017, hvilket tillige efter Advokatrådets opfattelse øger risikoen for gentagelse.

Desuden er der konstateret mangler i forhold til opdrags- og prisoplysninger, og det er herefter Advokatrådets opfattelse, at tilsidesættelserne af advokatens pligter er af en sådan karakter, at [indklagede] efter en samlet vurdering bør frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed. Der er herved henvist til, at de udviste forhold, der er begået i prøvetiden for den betingede frakendelse, giver grund til at antage, at han ikke for fremtiden vil udøve advokatvirksomhed på forsvarlig måde.

Det er herudover Advokatrådets opfattelse, at der er grundlag for at pålægge en samtidig bøde.

Indklagede:

Forsvareren, [advokat A], har til støtte for de nedlagte påstande bl.a. gjort gældende, at påstanden om frakendelse af retten til at drive advokatvirksomhed ubetinget konkret vil være i strid med grundlæggende principper for fastsættelse af sanktioner, ligesom en sådan sanktion vil være uproportional.

Muligheden for betinget frakendelse af autorisationen for advokater blev foreslået med inspiration i en tilsvarende ordning for revisorer. I begge tilfælde blev ordningerne indført, fordi man kunne konstatere, at der stort set alene skete inddragelse af beskikkelser i forbindelse med egentlige straffesager.

Revisorkommissionen anfører følgende på s. 47 i sin redegørelse og analyse fra oktober 2014:

> *"Træffer Revisornævnet på grundlag af en klage indgivet inden prøvetidens udløb afgørelse om, at revisor i prøvetiden har tilsidesat god revisorskik, skal nævnet ved sanktionsfastsættelsen udmåle en sanktion for forseelsen, som medførte betinget frakendelse, og forseelsen begået i prøvetiden og således tage stilling til, om frakendelsen skal fuldbyrdes. Betingelsen for at fuldbyrde frakendelsen vil som udgangspunkt være til stede, idet andet led i § 44, stk. 2, "de udviste forhold giver grund til at antage, at den pågældende ikke i fremtiden vil udøve virksomheden på forsvarlig måde", herefter må anses for opfyldt. Forseelser, som er begået i prøvetiden, og som alene medfører en advarsel eller mindre bøde, bør ikke medføre en fuldbyrdelse af frakendelsen. Principperne i straffelovens § 61 forudsættes i øvrigt anvendt."*

Henvisningen til § 61 i straffeloven ses ikke omtalt senere i forarbejderne, men er udtryk for et helt almindeligt princip ved fastsættelse af sanktioner. Det omtales ikke eksplicit i straffelovens § 61, stk. 2, at det har betydning, at der er tale om ligeartet kriminalitet, men efter praksis tillægges dette stor betydning.

Der er i nærværende sag mellem parterne enighed om, at der ikke er tale om ligeartede tilsidesættelser af de advokatetiske regler.

Både under hensyn hertil, men også under hensyn til grovheden af forseelserne, er der ikke grund til at antage, at [indklagede] fremover vil tilsidesætte sine advokatpligter. Der er på den baggrund gjort gældende, at der således ikke er grundlag for en frakendelse.

Det er herudover gjort gældende, at hvis Advokatnævnet finder, at der er grundlag for en frakendelse, skal den være tidsbegrænset. Desuden bør en eventuel samtidig bøde ud fra almindelige principper for sanktionsfastsættelse frafaldes eller reduceres til et minimum. Det bemærkes, at netop opretholdelsen af advokatbeskikkelsen er afgørende for, at den sanktionerede har en reel mulighed for at betale bøder i den størrelsesorden, som fastsættes af nævnet. Spørgsmålet om frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed er således en meget indgribende reaktion overfor den enkelte advokat, og det må anses for uproportionalt, hvis der sker frakendelse på baggrund af en sag, som i henhold til nævnets praksis i førstegangstilfælde ville føre til en bøde i størrelsesordenen 20.000 til 50.000 kr.

Det må i denne forbindelse særligt tillægges betydning, at [indklagede] ikke tidligere er anset med bøder for tilsvarende tilsidesættelser af de advokatetiske regler, og at der således ikke er tale om ligeartede overtrædelser i forhold til kendelse af 29. september 2023.

Det er særligt i relation til de konkrete forhold i sagen gjort gældende, at [indklagede] har foretaget tilstrækkelig og rettidig kundekendskabsprocedure, men at han anerkender, at dette ikke har været dokumenteret i tilstrækkelig grad. En manglende dokumentation kan ikke uden en konkret vurdering af fremkomne oplysninger føre til, at kundekendskabsproceduren ikke anses for gennemført.

Desuden følger det af Advokatnævnets praksis, at det beror på en konkret

vurdering, om utilstrækkelig, herunder for sen, gennemførelse af kundeskabsprocedure skal anses for en grov tilsidesættelse af god advokatskik.

Det står helt centralt, at der i alle de udtagne sager var indhentet ID-oplysninger på den bagvedliggende klient. Dernæst har [indklagede] redegjort for sit konkrete kendskab til sine samarbejdspartnere, herunder at han havde ID-oplysninger på ejerne af firmaerne, men ikke på tilsynstidspunktet tillige havde oplysningerne for den enkelte medarbejder hos revisionsfirmaet. Han havde dog i alle tilfælde et personligt kendskab til de pågældende, ligesom det supplerende bemærkes, at han havde gennemført ejendomshandler for nogle af de henvisende og derfor var i besiddelse af ID-oplysninger på de pågældende.

I forhold til vurderingen af sagerne må der ligeledes ses på størrelsen af transaktionerne samt formålet med disse. Formålet var i alle tilfælde beskrevet, og det gøres på den baggrund gældende, at der ikke er tale om en grov tilsidesættelse af de advokatetiske regler.

For så vidt angår opdrags- og prisoplysning er der enighed om, at mundtlig prisoplysning ikke kan erstatte en skriftlig. Det fremhæves dog, at [indklagede] arbejder med en fast pris, som oplyses mundtligt ved første henvendelse og omfatter en no cure no pay-pris på 8.000 kr. inkl. alt undtagen afgifter. Der er tale om en meget enkel prisstruktur, som ikke er svær at forstå. Det anerkendes, at dette ikke fritager fra at sende skriftlige oplysninger, hvilket også er sket i alle tilfælde, dog ikke så hurtigt som nævnets praksis kræver. Oplysningerne blev således fremsendt efter henholdsvis 3, 13, 10 og 7 dage i de pågældende kontrolsager, da det i relation til sagsnr. *1414-24* særligt bemærkes, at oplysningerne rettelig blev sendt til klienten den 19. april 2024, dvs. 3 hverdage efter påtagelsen, og ikke den 19. juni 2024.

Tidligere sanktioner:

Ved Advokatnævnets kendelse af 29. september 2023 blev [indklagede] pålagt en bøde på 80.000 kr. for i flere tilfælde at have tilsidesat god advokatskik, herunder i flere tilfælde særdeles groft, ved i strid med klientkontovedtægtens bestemmelser bl.a. at have modtaget og udbetalt beløb, der ikke var et led i behandlingen af klientens sag, og ved at have undladt at foretage tilstrækkelig bogføring. Henset til flerheden og grovheden af tilsidesættelserne blev [indklagede] samtidig betinget

frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed på vilkår af, at han i en prøvetid på 2 år fra Advokatnævnets afgørelse ikke tilsidesatte de pligter, stillingen som advokat medfører, under sådanne omstændigheder, at han efter en samlet vurdering måtte skulle frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Skyldsspørgsmålet

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Forhold 1

Advokater, der yder bistand ved rådgivning om eller ved udførelse af transaktioner for deres klienter i forbindelse med køb og salg af fast ejendom eller oprettelse af virksomheder m.v., er omfattet af hvidvaskloven, jf. lovens § 1, stk. 1, nr. 13. Dette indebærer bl.a., at advokaten i sådanne sager skal gennemføre en kundekendskabsprocedure i medfør af hvidvasklovens kapitel 3 på det tidspunkt, hvor advokaten og klienten har indgået en aftale om, at advokaten påtager sig et givent opdrag.

Advokaten skal således bl.a. indhente klientens identitetsoplysninger og kontrollere disse på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1. Såfremt en person oplyser, at vedkommende handler på vegne af en klient, eller der i øvrigt er tvivl om, hvorvidt en person handler på egne vegne, skal advokaten endvidere identificere personen, og vedkommendes identitet skal kontrolleres ved en pålidelig og uafhængig kilde, ligesom advokaten skal sikre, at fysiske eller juridiske personer, der handler på vegne af en klient, er beføjet dertil, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 2, medmindre den pågældende fuldmagtshaver er advokat med beskikkelse her i landet eller i et EU- eller EØS-land.

Omfanget af kundekendskabsproceduren kan gennemføres ud fra en risikovurdering, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 3. I vurderingen skal inddrages oplysninger om forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed. I vurderingen skal som minimum inddrages de faktorer, som fremgår af bilag 2 og 3 til hvidvaskloven.

Advokaten skal i medfør af hvidvasklovens § 11, stk. 4, jf. § 64, stk. 1, kunne godtgøre over for Advokatrådet, at kendskabet til kunden er tilstrækkeligt i forhold til risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme, herunder at der er foretaget kontrol af, om klienten er en politisk eksponeret person. Kravene herom gælder uanset advokatens relation til klienten eller den eventuelle fuldmagtshaver, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 2.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved ikke dokumenterbart at have gennemført tilstrækkelig kundekendskabsprocedure i fem ud af fem sager, der var udtaget til kontrol.

Det følger af Advokatnævnets praksis, at det beror på en konkret vurdering, om utilstrækkelig, herunder for sen, gennemførelse af kundekendskabsprocedure, risikovurdering og PEP-undersøgelse skal anses for en grov tilsidesættelse af god advokatskik. I vurderingen indgår bl.a., om der alene er visse mangler ved en gennemført kundekendskabsprocedure, eller om der i stedet er tale om, at der i en række sager slet ikke er gennemført kundekendskabsprocedure eller er gennemført en så utilstrækkelig kundekendskabsprocedure, at det må sidestilles med manglende kundekendskabsprocedure.

Advokatnævnet finder ud fra sagens foreliggende oplysninger, at gennemførelsen af kundekendskabsprocedure må anses for utilstrækkelig i en sådan grad, at der samlet set er tale om en grov tilsidesættelse af god advokatskik. Nævnet har herved lagt vægt på, at der i samtlige sager ikke dokumenterbart var gennemført risikovurdering og PEP-kontrol, og at [indklagede] ikke forholdt sig til, at der var tale om fuldmagtsforhold, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 2, herunder indhentede fuldmagt og ID-oplysninger på fuldmagtshaveren.

Forhold 2

Når klienten er forbruger, skal advokaten i forbindelse med indgåelsen af aftalen om bistand af egen drift og på klar og entydig måde skriftligt og direkte til klienten oplyse klienten om de vigtigste elementer i den påregnede bistand, om fastsættelsen af salæret og om de med bistanden forbundne omkostninger.

Hvis bistanden ydes til et fast salær, skal dette oplyses. Hvis det ikke er muligt på

forhånd at beregne salærets størrelse, skal advokaten angive den måde, hvorpå salæret vil blive beregnet, eller give et begrundet overslag. Beløbet skal oplyses inklusive moms.

De skriftlige opdrags- og prisoplysninger skal foreligge uden ugrundet ophold i forbindelse med indgåelsen af aftalen om bistand, dog således at advokaten skal være i besiddelse af de oplysninger om sagen og den ønskede bistand, der kan danne grundlag for udfærdigelsen af opdrags- og prisoplysningerne.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved i fire ud af fem sager, der var udtaget til kontrol, ikke rettidigt at have afgivet skriftlige opdrags- og prisoplysninger. Det af [indklagede] anførte kan ikke føre til et andet resultat, herunder idet der ikke ses at foreligge konkrete omstændigheder, som kan begrunde, at de skriftlige opdrags- og prisoplysninger ikke kunne være fremsendt på et tidligere tidspunkt.

Sanktionsspørgsmålet

Det følger af retsplejelovens § 147 c, stk. 8, at hvis en advokat har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentagen overtrædelse af sine pligter som advokat, og de udviste forhold giver grund til at antage, at den pågældende ikke for fremtiden vil udøve advokatvirksomhed på forsvarlig måde, kan Advokatnævnet frakende advokaten retten til at udføre sager eller forretninger af nærmere angiven karakter eller retten til at udøve advokatvirksomhed. Frakendelsen kan ske i et tidsrum fra 6 måneder til 5 år eller indtil videre.

[Indklagede] blev ved kendelse af 29. september 2023 pålagt en førstegangsbøde på 80.000 kr. for flere tilsidesættelser af god advokatskik, herunder flere tilsidesættelser af særdeles grov karakter. [Indklagede] blev samtidig betinget frakendt med en prøvetid på 2 år. Derudover har [indklagede] i to tilfælde i nærværende sag tilsidesat god advokatskik, herunder én tilsidesættelse af grov karakter.

Advokatnævnet finder på denne baggrund, at [indklagede] har gjort sig skyldig i grove og oftere gentagne overtrædelser af sine pligter som advokat.

Selv om forholdene i nærværende sag er begået inden for prøvetiden for den betingede frakendelse af 29. september 2023, finder Advokatnævnet ud fra en

samlet vurdering af de tidligere forhold sammenholdt med forholdene i nærværende sag, at der ikke er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at antage, at der foreligger sådanne omstændigheder, at [indklagede] ikke for fremtiden vil kunne udøve advokatvirksomhed på forsvarlig måde. Nævnet har herved bl.a. lagt vægt på omfanget og karakteren af de forhold, der er til pådømmelse i nærværende sag, som ikke er af samme karakter som de forhold, der var til pådømmelse i september 2023, hvor [indklagede] blev pålagt sin første og hidtil eneste sanktion.

Påstanden om, at [indklagede] frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 8, tages derfor ikke til følge.

Advokatnævnet finder imidlertid, at der er grundlag for at pålægge [indklagede] en bøde på baggrund af tilsidesættelserne i nærværende sag.

Henset til, at [indklagede] ved kendelse af 29. september 2023 er pålagt en bøde på 80.000 kr., og at der er tale om to tilsidesættelser af god advokatskik, herunder ét tilfælde af grov karakter, pålægges [indklagede] i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, en bøde, der skønsmæssigt fastsættes til 120.000 kr.

På baggrund af en samlet vurdering af flerheden og karakteren af de tilsidesættelser, som [indklagede] nu inden for en kort årrække er sanktioneret for, finder Advokatnævnet endvidere grundlag for på ny betinget at frakende [indklagede] retten til at udøve advokatvirksomhed, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 3. Den betingede frakendelse sker på vilkår af, at [indklagede] i en prøvetid på 5 år fra Advokatnævnets afgørelse ikke tilsidesætter de pligter, stillingen som advokat medfører, under sådanne omstændigheder, at han efter en samlet bedømmelse skal frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed.

Henset til sagens resultat afholdes udgifterne til den udpegede forsvarer af Advokatsamfundet, jf. § 16, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 1630 af 19. december 2024 om Advokatnævnets virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.

[Indklagede] kan for så vidt angår spørgsmålet om betinget frakendelse, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 3, forlange Advokatnævnets afgørelse indbragt for retten i medfør af retsplejelovens § 147 e, stk. 1. Anmodning om sagsanlæg skal fremsættes over for justitsministeren inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 e, stk. 2.

For så vidt angår den pålagte bøde kan [indklagede] indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde til statskassen på 120.000 kr.

[Indklagede] frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed betinget på vilkår af, at han i en prøvetid på 5 år fra Advokatnævnets afgørelse ikke tilsidesætter de pligter, stillingen som advokat medfører, under sådanne omstændigheder, at han efter en samlet vurdering skal frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed.

På nævnets vegne

Ole Hasselgaard